

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN

A Szegedi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Szegeden, 2008. május 9. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

V É G Z É S T :

Az emberölés bűntettének kísérlete miatt a **vádlott** ellen indított büntetőügyben a **Bács-Kiskun Megyei Bíróság** 2008. január 31. napján kihirdetett **3.B.409/2007/7.** számú ítéletét **h e l y b e n h a g y j a** azzal, hogy a Bny.103/2007. szám alatt bevételezett és 4., 5., 7., 8., 9. sorszám alatt kezelt bűnjelek megsemmisítését rendeli el.

Kötelezi a vádlottat a fellebbezési eljárás során felmerült 6.000.- (hatezer) forint bűnügyi költség megfizetésére külön felhívásra az állam javára.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

Az elsőfokú bíróság a vádlottat bűnösnek mondta ki emberölés bűntettének kísérletében, ezért őt 2 év börtönre ítélte, a kiszabott szabadságvesztés végrehajtását 5 évi próbaidőre felfüggesztette. A Bács-Kiskun Megyei Bíróság bűnjelnyilvántartásában Bny.103/2007. szám alatt bevételezett és kezelt 1., 3. és 6. sorszám alatti bűnjelek lefoglalását megszüntette, és elrendelte azok megsemmisítését. Az ugyanezen tételszám alatt bevételezett 2. sorszám alatti feketenyelű konyhakést elkobozta, míg a 4., 5., 7., 8. és 9. sorszám alatti bűnjeleket lefoglalásuk megszüntetése mellett a vádlottnak rendelte kiadni. Kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült 102.898.- forint bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlott és védője jelentettek be fellebbezést felmentés érdekében. A védő a fellebbezési nyilvános ülésen ezt meghaladóan másodlagosan eltérő minősítés, életveszélyt okozó testi sértés bűntette kísérletének megállapítását, harmadlagosan pedig a kiszabott büntetés enyhítését is kérte.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség a Bf.64/2008. számú átiratában a bejelentett fellebbezéseket nem tartotta alaposnak, és az első fokú ítélet helybenhagyására tett indítványt a 4. tételszám alatti bűnjelre vonatkozó rendelkezés megváltoztatása mellett.

Az ítélet tábla álláspontja szerint a bejelentett fellebbezések nem alaposak.

Az ítélet tábla a megyei bíróság ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdése szerint felülbírálván, az ügy érdemére kiható eljárási szabálysértést nem észlelt. A Be. 352. § (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel az első fokú ítélet tényállását azonban az iratok egybehangzó adatai alapján az alábbiak szerint kiegészítette, illetve helyesbítette:

A vádlott és felesége házasságát a Bajai Városi Bíróság - helyesen - a 2007. november 28. napján kelt, és ugyanazon a napon jogerős ítéletével bontotta fel.

A cselekmény elkövetéséhez használt kés teljes hossza 305 mm, pengérsége 163-172 mm hosszú, a legnagyobb szélessége 25 mm, hegyes-íves csúcsban végződik.

Az elsőfokú bíróság a tényállásában ugyan feltűntette az elkövetéshez használt kés pengéhszúságát, azonban a nyomozás során beszerzett nyomszakértői vélemény a kést pontos adatokkal leírja (nyomozati iratok 112. oldal első bekezdés), ezért azt az ítélet tábla a tényállás részévé tette.

Kiegészíti továbbá azzal is, hogy amennyiben az első szúrás az ágyéktájon, azaz a ténylegesen kialakult sérülés felett kb. 10 cm-re történik, akkor nem elszorítható, esetleg hasúrba történő bő vérzés miatt halálos következménnyel kellett volna számolni.

Az elsőfokú bíróság az ítéletében helyesen rögzítette, hogy a vádlott a sértett ágyéktájába szúrt közepes erővel, azonban a beszerzésre került orvosszakértői véleményből nem minden szakértői megállapítást tett a tényállás részévé, holott ezeknek a cselekmény jogi minősítése szempontjából jelentősége van.

A vádlott második szúrása a sértett felső testére, a válltáj és a mellkas területére irányult.

Bf.I.103/2008/10.

Az elsőfokú bíróság a második szűrés pontos irányultságával kapcsolatosan a ténymegállapításait az ítéletének a bizonyítékok értékelését tartalmazó részébe helyezte (7. oldal 3. bekezdés), azonban ez a tényállásba tartozik, ezért az ítélet tábla azt ennek megfelelően szintén kiegészítette.

Egyebekben az első fokú ítélet tényállása hiánytalan, így azt az ítélet tábla a fenti helyesbítéssel és kiegészítésekkel az ítéletkezése alapjául elfogadta.

Ami a felmentéseket célzó fellebbezéseket illeti, megállapítható, hogy azok a bizonyítékok mérlegelését támadják.

A megyei bíróság az ítéletében részletesen számot adott az általa beszerzett és megvizsgált bizonyítékokról. A vádlott az eljárás során következetesen tagadta a terhére rótt cselekmény elkövetését, állította, hogy nem szúrta meg a sértettet, akinek a sérülése csupán azt követően keletkezett, hogy a fia elvette tőle a nála nem ölési szándéka miatt lévő kést.

A sértett és a vádlott fia ezzel ellentétes tartalmú vallomást tettek, melyeket alátámasztották az ügyben beszerzett orvosszakértői és nyomszakértői vélemények is.

Az elsőfokú bíróság részletesen foglalkozott ítéletében azzal is, hogy a sértett nyomozás során első alkalommal, illetve a később tett vallomásai között ellentmondás észlelhető, miszerint csupán egy szűrésről tett említést az első kihallgatásakor. Ezeknek a vallomásoknak az értékelése során azonban arra az álláspontra jutott, hogy az eltérésre a sértett megfelelő magyarázatot adott, és ezt meghaladóan a vallomásai pedig következetesek voltak. Ennek megfelelően a sértett illetőleg (a vádlott fiának neve) tanúnak az egymással összhangban lévő vallomásait a tényállás alapjául elfogadta.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok értékelése során tehát megfelelő indokát adta annak, hogy miért vetette el a vádlott védekezését, és a fentebb írt helyesbítéssel és kiegészítésekkel hiánytalan tényállást állapított meg.

Fellebbezési szakban megalapozott tényállás esetén nincs lehetőség a bizonyítékok eltérő értékelésére, ezért a tényállást támadó és a felmentést célzó fellebbezések eredményre nem vezethettek.

A megalapozott tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlott bűnösségére, és a cselekményét is a törvénynek megfelelően minősítette.

A vádlott által megvalósított cselekmény vonatkozásában az ítélet tábla nem osztotta a védő másodlagosan kifejtett álláspontját, mely szerint az életveszélyt okozó testi

sértés büntette kísérletének minősül. Mivel e tekintetben az első fokú ítélet nem tartalmaz külön indokolást, az ítéletábra azt az alábbiakkal egészíti ki.

A két bűncselekmény elhatárolására vonatkozóan a bírói gyakorlatban kötelezően alkalmazandó 15. számú Irányelv I/A és B pontjaiban írtak adnak iránymutatást.

Ezeket szem előtt tartva megállapítható, hogy a vádlottnak a sértett élete kioltására irányuló korábbi nyilatkozatai, az általa a helyszínre magával vitt és a ruházatában elrejtett, az emberi élet kioltására alkalmas nagyméretű kés, továbbá a támadása során célzott testtájakok, illetőleg az általa véghezvitt és a megkezdett szúrások intenzitása egybehangzóan azt mutatják, hogy a cselekménye nem testi sérülés okozására, hanem kifejezetten a sértett életének a kioltására irányult

Ebből következően az eltérő minősítést célzó védői fellebbezés eredményre nem vezethetett.

A megyei bíróság az ítéletében az ölési cselekmény tekintetében a szándék megállapítása szempontjából szükséges körülményeket ugyan számba vette, azonban azokból a vádlott szándékára nézve nem vont le következtetést. Ezt pótolva az ítéletábra - utalva az elhatárolás körében fentebb kifejtettekre - az első fokú ítélet jogi indokolását azzal egészíti ki, hogy a számba vett körülményekből csakis az a következtetés vonható le, hogy a vádlott a sértett halálának a bekövetkezését kívánta, azaz egyenes szándékkal cselekedett.

Az elsőfokú bíróság a bűnösségi körülményeket lényegében hiánytalanul sorolta fel, azonban az ítéletábra további súlyosítóként értékeli az elkövetés eszközének különösen veszélyes jellegét. Nem tévedett akkor, amikor úgy ítélte meg, hogy a büntetési célok a büntetlen előéletű, idős korú vádlottal szemben, végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetéssel is elérhetőek. Mind a szabadságvesztés, mind a próbaidő időtartama arányos, ezért az enyhítésre irányuló védői fellebbezés sem vezethetett eredményre.

A vádlottól lefoglalt bűnjelek vonatkozásában az elsőfokú bíróság elmulasztotta nyilatkoztatni a vádlottat arra, hogy kéri-e kiadásukat, ennek ellenére azokat a vádlott részére rendelte kiadni.

A fellebbezési nyilvános ülésen a vádlott úgy nyilatkozott, hogy a tőle lefoglalt tárgyakra nem tart igényt, így azok megsemmisítéséről az ítéletábra a Be. 155. § (8) bekezdése alapján rendelkezett.

Bf.I.103/2008/10.

Mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A fellebbezési eljárás során a vádlott kirendelt védőjének költségével és díjával, összesen 6.000.- forint bűnügyi költség merült fel, melynek a megfizetésére az ítélőtábla a vádlottat a Be. 381. § (1) bekezdésre figyelemmel a Be. 338. § (1) bekezdése alapján kötelezte.

Szeged, 2008. május 9.

Dr. Hegedűs István s.k.	Dr. Harangozó Attila s.k.	Dr. Nikula Valéria s.k.
a tanács elnöke	a tanács tagja, előadó	a tanács tagja

A Szegedi Ítélőtábla Bf.I.103/2008/10. számú végzése és a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 3.B.409/2007/7. számú ítélete a jelen végzés folytán a mai napon jogerős és a felfüggesztett rész kivételével végrehajtható.

Szeged, 2008. május 9.

Dr. Hegedűs István s.k.
a tanács elnöke